

Daniel Ortiz i Llargués

Director de l'àrea d'innovació social de l'Institut Cerdà

El brum, brum... s'acaba

Quan i com es produeix el canvi social? Quins elements són necessaris per activar la transformació social? Cal que hi hagi una majoria suficient de ciutadans que ho vulgui. I també cal que aquesta majoria disposi dels imprescindibles suports (tecnològic, empresarial i governamental) per assolir el seu propòsit. Tot sembla indicar que ha arribat l'hora del vehicle elèctric, i que aquesta serà la major transformació ambiental, energètica i social de les properes dècades. La creixent consciència ciutadana sobre la necessitat de reduir les emissions per preservar el planeta, els escàndols del dièsel, la major autonomia de les bateries, la progressiva reducció del preu dels vehicles elèctrics, etc. són passos en la bona direcció, però encara hi ha una greu mancança: la inexistència d'una xarxa de punts de recàrrega. I precisament aquest és l'objectiu del pla d'acció per al desplegament d'infraestructura dels vehicles elèctrics a Catalunya 2016-2019, aprovat pel govern el passat mes de juny. L'instrument per desenvolupar el pla és la Tirvec, una taula multisectorial amb més de quaranta empreses i organitzacions participants, organitzades en diversos grups de treball, amb l'objectiu de fer realitat la xarxa de punts de recàrrega a Catalunya. Actualment, tot i el caràcter incipient del projecte, ja existeix un ampli consens sobre la necessitat d'un nou marc normatiu que reguli i impulsi el vehicle elèctric. Aquesta normativa hauria de garantir, com a mínim, els següents aspectes fonamentals.

Primer, la interoperativitat. Els punts de recàrrega han de ser accessibles a qualsevol usuari. Siguis qui siguis i vinguis d'on vinguis has de poder connectar i recarregar àgilment el teu vehicle elèctric. Segon, la connectivitat. Tots els punts de recàrrega ràpida han de ser fàcilment localitzables a través d'una aplicació que especifiqui la ubi-

Hi ha un ampli consens per a un nou marc normatiu que reguli i impulsi el vehicle elèctric

cació, si estan operatius, si estan ocupats, etc. Tercer, per norma general l'usuari d'un vehicle elèctric ha de disposar d'un punt de recàrrega vinculada (amb un temps estimat d'entre sis i vuit hores), ja sigui a casa o a la feina. Quart, els punts

de recàrrega semiràpida (temps estimat: dues hores) s'haurien d'utilitzar només de forma eventual. Haurien d'estar situats en centres comercials o de lleure, estarien concebuts com un servei addicional i gratuït, i per tant jurídicament no suposarien una operació de compra/venda. I, en cinquè lloc, els punts de recàrrega ràpida (temps estimat: entre vint i trenta minuts) haurien d'estar distribuïts en punts estratègics del territori, com per exemple les sortides de les vies ràpides, per tal de donar servei a la mobilitat general. El seu servei seria de pagament i, per tant, en aquest cas sí que tindria la consideració de compra/venda.

La Tirvec no és només un espai de reflexió, sinó que té uns objectius realment ambiciosos. En tres anys es pretén arribar als 25.000 punts de recàrrega vinculada (ara n'hi ha 4.000), als 400 de semiràpida (ara n'hi ha 40) i als 100 de ràpida (ara n'hi ha 19). Estem davant d'un autèntic canvi de paradigma, amb conseqüències estructurals de gran abast. Conceptualment, un vehicle elèctric s'assembla més a un mòbil que no pas a un vehicle convencional. No serà immediat... però el brum, brum s'acaba.